

از صفحه حوادث روزنامه تا پرده سینما

در هفتمین روز جشنواره فیلم فجر، نشست خبری فیلم‌های سینمایی «شوهر ستاره»، «پیشمرگ» و «ماریا» با حضور عوامل و دست‌اندرکاران سینما در برج میلاد برگزار شد

۱۹ بهمن ماه نشست معرفی فیلم سینمایی «شوهر ستاره» در چهل‌وسومین جشنواره فیلم فجر با حضور ابراهیم ایرج‌زاد (نویسنده و کارگردان)، نگرس محمدی و علی اوجی (تهیه‌کنندگان)، علیرضا برازنده (مدیر فیلمبرداری) و بازیگرانی چون حامد بهداد، فریبا نادری، هومن حاجی‌اللهی و پرستو احمدی برگزار شد. ایرج‌زاد با تأکید بر محوریت «خانواده» در آثارش، از جمله «تابستان داغ»، «عنکبوت» و «شوهر ستاره»، اعلام کرد: «کوچک‌ترین نهاد اجتماعی هر جامعه‌ای خانواده است و آسیب به آن، کل جامعه را تحت تأثیر قرار می‌دهد.» او درباره الهام‌گیری از واقعیت‌های اجتماعی گفت: «ایده این فیلم از خبری در صفحه حوادث شکل گرفت؛ مردی که به کلاントری مراجعه کرده و اعتراف به قتل همسرش کرده بود.»

کارگردان در پاسخ به نقدهای احتمالی درباره سطحی نگری به مسائل زنان توضیح داد: «اگر مستقیماً به موضوعاتی مثل اسیدپاشی یا ممنوعیت‌های فوتبال زنان بپردازم، اثر به اوین می‌رسد. بنابراین ناچارم با زبان استعاره و بازکردن پراتنزی‌هایی در روایت، مخاطب را به تأمل دعوت کنم.» نگرس محمدی، تهیه‌کننده فیلم و تنها زن حاضر در بخش تهیه‌کنندگی این دوره جشنواره، درباره انگیزه‌اش گفت: «پس از خواندن فیلمنامه، علی‌رغم ترس‌هایم از تهیه‌کنندگی، تصمیم گرفتم این پروژه را دنبال کنم؛ چرا که جهان داستانی آن عمیقاً زنانه است.» علی اوجی نیز با ابراز امیدواری برای افزایش حضور زنان در سینما، افزود: «به نگرس به خاطر ایستادگی در این مسیر سخت افتخار می‌کنم.»

حامد بهداد، بازیگر سینما، با اشاره به نقش آفرینی‌اش در این اثر بیان کرد: «این فیلم مرا به انسان‌های تنها و گمنامی که در جامعه نادیده می‌گیریم، پیوند زد. پرسش اصلی این است: آیا ما به عمد چشم بر واقعیت‌های اطرافمان می‌بندیم؟» فریبا نادری نیز با تشکر از همکاری گروهی عوامل، از نقش «ستاره» به عنوان نقطه عطفی در کارنامه بازیگری خود یاد کرد و گفت: «این نقش حاصل هم‌فکری جمعی بود و من به تنهایی به آن نرسیدم». در پایان، ایرج‌زاد با تقدیر از بازیگران فیلم، انتخاب دقیق نقش‌ها را کلید موفقیت دانست و تأکید کرد: «بازیگران سینمای ایران از استانداردهای جهانی کم ندارند؛ مهم انطباق درست بازیگر با شخصیت است.» شوهر ستاره که در بخش مسابقه سینمای ایران جشنواره فجر حضور دارد، با نگاهی به بحران‌های خانوادگی و اجتماعی، تلاش کرده صدای زنان ایران را در قالب داستانی نمادین به تصویر بکشد.

سینما نیازمند بازگشت به نگاه ملی است

نشست خبری فیلم «پیشمرگ» با حضور علی غفاری (کارگردان)، آرش زینال خیبری (تهیه‌کننده) و بازیگرانی چون مهدی نصرتی، ساناز سعیدی، الناز ملک، حسام منظور، عبدالرضا نصاری و آرش آصفی در برج میلاد برگزار شد. علی غفاری درباره فرآیند تولید فیلم گفت: «فیلم‌نامه این اثر علاوه بر کتاب «یادداشت‌های سعید» حاصل یک‌ونیم سال پژوهش و گفت‌وگو با افراد مرتبط با شهید قهاری، از جمله همسر ایشان، است. ما تلاش کردیم داستان را بر پایه واقعیت نگه داریم، هرچند برای جذابیت بیشتر، بخش‌هایی از آن را دراماتیک کردیم.» وی در مورد انتخاب بازیگران کردزبان نیز توضیح داد: «برای

نقش‌های کردزبان، روی لهجه و زبان کار کردیم. مهدی نصرتی که ترکی و کردی بلد بود، کمک زیادی به ما کرد و بخشی از بازیگران را نیز از میان کردزبانان انتخاب کردیم.» مهدی نصرتی، بازیگر نقش شهید قهاری، درباره تجربه خود گفت: «برای این نقش، کتاب‌های زیادی خواندم و نزدیک به ۱۰۰ فیلم مستند تماشا کردم. من به شخصیت‌های ابرقهرمان علاقه‌ای ندارم اما بازی کردن نقش شهید قهاری چالش بزرگی بود، چراکه نمی‌توان ضعف‌های چنین شخصیت‌هایی را به راحتی نشان داد.»

الناز ملک، دیگر بازیگر فیلم، درباره انتخاب خود برای این پروژه گفت: «آقای غفاری بازی من در فیلم «سقوط» را دیده بودند و فکر کردند برای این نقش مناسب هستم. برای من فرقی نمی‌کند در سینما یا نمایش خانگی بازی کنم، مهم این است که اثر مورد اقبال مردم باشد. ساناز سعیدی، بازیگر نقش همسر شهید قهاری، با اشاره به جذابیت این نقش، از کوتاه شدن آن انتقاد کرد: «قرار بود نقش همسر شهید قهاری پررنگ‌تر باشد اما متأسفانه این اتفاق نیفتاد. در سینمای ایران، نقش‌های

مردانه غالب‌ترند و به نقش زنان کمتر پرداخته می‌شود. این درحالی است که نقش زنان و فرزندان شهدا در جنگ بسیار مهم است و باید موقعیت‌های دراماتیک زندگی آنها بیشتر نشان داده شود.»

حسام منظور، دیگر بازیگر فیلم نیز درباره انگیزه خود برای حضور در این پروژه گفت: «هر فیلمی که درباره میهن پرستی باشد، باکمال میل در آن بازی می‌کنم. ما امروز به نگاه ملی نیاز داریم، چیزی که به نظر می‌رسد کمی فراموش شده است.» عبدالرضا نصاری، بازیگر آبادانی این فیلم، درباره چالش‌های نقش خود گفت: «گویش کردی برای من به عنوان یک آبادانی سخت بود اما سعی کردم خودم را به شخصیت نزدیک کنم. حتی در سکانس پایانی، به جای

بدل‌کار، خودم بازی کردم و بعداً متوجه شدم چقدر کار خطرناکی بوده است.» آرش آصفی نیز درباره نقش خود در فیلم توضیح داد: «کاراکتر توفیق یک شخصیت واقعی بود و من سعی کردم با تحقیق، خودم را به او نزدیک کنم.» در پایان این نشست، آرش زینال خیبری، تهیه‌کننده فیلم گفت: «برای تولید این فیلم، پنج استان را زیر پا گذاشتیم و یک‌ونیم سال تلاش کردیم تا این اثر به ثمر برسد.» خانواده شهید قهاری نیز در پایان مراسم، هدیه‌ای را به عوامل فیلم تقدیم کردند.

بدل‌کار، خودم بازی کردم و بعداً متوجه شدم چقدر کار خطرناکی بوده است.» آرش آصفی نیز درباره نقش خود در فیلم توضیح داد: «کاراکتر توفیق یک شخصیت واقعی بود و من سعی کردم با تحقیق، خودم را به او نزدیک کنم.» در پایان این نشست، آرش زینال خیبری، تهیه‌کننده فیلم گفت: «برای تولید این فیلم، پنج استان را زیر پا گذاشتیم و یک‌ونیم سال تلاش کردیم تا این اثر به ثمر برسد.» خانواده شهید قهاری نیز در پایان مراسم، هدیه‌ای را به عوامل فیلم تقدیم کردند.

نقد باید سازنده و با احترام باشد!

نشست خبری فیلم «ماریا» امروز با حضور مهدی اصغری ازغدی (کارگردان)، الناز عبدالحی (تدوین‌گر)، کامیاب گرانمایه، مهشید خسدادی، صادق سهرابی (بازیگران)، امید اکبری (طراح صحنه) و داوود ملک حسینی (مدیر فیلمبرداری) در برج میلاد برگزار شد.

این مراسم بدون حضور صابر ابر، پانته‌آ پناهی‌ها و حسین محجوب، دیگر بازیگران فیلم، انجام شد. مهدی اصغری ازغدی در

ابتدای نشست درباره ریتم کند فیلم توضیح داد: «زمانی که این فیلم را تولید کردیم، سینمای اجتماعی در ایران فروش چندانی نداشت. بنابراین، ما به فکر بازار داخلی نبودیم و این فیلم را برای مخاطب بین‌المللی ساختیم. مخاطبان خارجی تحمل بیشتری دارند و کم‌حوصلگی مخاطب ایرانی با این سبک فیلم‌ها همخوانی ندارد.» وی افزود: «این فیلم را با مخاطبان فرانسوی و ترکیه‌ای دیدیم و آنها استقبال خوبی از آن داشتند. متأسفانه ذائقه مخاطب ایرانی با فیلم ما سازگار نیست.» کارگردان در واکنش به انتقاد تند یکی از خبرنگاران گفت: «نقد منصفانه را می‌پذیرم اما خواهش می‌کنم اصحاب رسانه در نوشتن نقدهایشان دقت کنند. بسیاری از فیلم‌سازان بزرگ ما به

ابراهیم ایرج‌زاد: شوهر ستاره با نگاهی به بحران‌های خانوادگی و اجتماعی، تلاش کرده صدای زنان ایران را در قالب داستانی نمادین به تصویر بکشد

می‌رساندم.» امید اکبری، طراح صحنه، درباره طراحی فیلم گفت: «ساختن سبک زندگی بلوچی برای ما بسیار مهم بود. در جزئیاتی مانند آداب و رسوم، خوراکی‌ها و لباس‌ها، سعی کردیم فرهنگ بلوچی را با دقت به تصویر بکشیم.»

صادق سهرابی، بازیگر بلوچ فیلم، نیز درباره نقش خود توضیح داد: «در نقش اسد سعی کردم فرهنگ بلوچی را به نمایش بگذارم. به عنوان یک بلوچ، پیش از تولید فیلم، فرهنگ قوم خود را به عوامل فیلم آموزش دادم.» در پایان نشست، داوود ملک حسینی، مدیر فیلمبرداری، با گلایه از نقد تند یکی از رسانه‌ها گفت: «نقد باید سازنده و با احترام باشد. نقد خوب باعث اصلاح می‌شود اما نقد تند تنها آسیب‌زا است.»

یادداشت

سیدعلی ماه| هنرجوی مدرسه نقد چام چم

رهایی‌کن

«رها» محصول سال ۱۴۰۳ به کارگردانی حسام فرهنگد و تهیه‌کنندگی سعید خانی است. همچنین مرضیه برومند نیز به عنوان مشاور کارگردان در این فیلم حضور دارد. گروه بازیگران آن عبارتند از: شهاب حسینی، غزل شاکری، ضحاک اسماعیلی، آرمان میرزایی، محمدرضا سامیان، محمد اشکان‌فر، هادی افتخارزاده، ماهنی مهرپور، سید پهلوان زاده و بردیا دیانت. شاید بتوان گفت که این فیلم یکی از بهترین‌ها در زمینه فیلمنامه‌نویسی و کارگردانی است. هر چه سعی کردم که قبول کنم این فیلم واقعیت ندارد، بازهم مرا به خود کشید و با تک‌تک پلان‌ها و سکانس‌هایش زندگی کردم. به جرأت می‌توانم بگویم که گاهی نفس در سینه‌ام حبس می‌شد و خودم را جای اعضای خانواده می‌دیدم. زمانی که فیلم به پایان رسید، متوجه شدم که به چه زیبایی توانسته است با تداوم روایت، کات‌های مناسب و ریتمی دلنشین ما را همراه کند. می‌توان اذعان کرد که از لحاظ فرم، این فیلم به شعور مخاطب احترام گذاشته و در دنیای کلاسیک، ستودنی است. و جالب اینجاست که چه مخاطب داستان را دوست داشته باشد و چه نداشته باشد، نمی‌تواند فیلم را نادیده بگیرد و از آن چشم بردارد. بازی شهاب حسینی قابل قبول و شاید در نگاه اول تکراری به نظر برسد، اما ریزه‌کاری‌هایی که او به کار می‌برد، این نقش را متمایز و او را به یکی از کاندیداهای سیمرغ تبدیل می‌کند. حسینی با این نقش و بازی زیبا توانست در کنار فیلمنامه درست و کارگردانی دقیق، بخشی از این پازل را برای یکی از بهترین فیلم‌های جشنواره تشکیل دهد. داستانی که شاید از ابتدا به سرگشتگی زندگی طعنه می‌زند، به تدریج ما را به جریانی می‌برد که روایتگر قصه پدر و مادری است که با ایجاد مشکلات‌شان در خانواده و آزار دادن ذهن فرزندان، تنش‌هایی ایجاد می‌کنند. این تنش‌ها فرزندان را در برابر تصمیمات مهم و حساس زندگی، بدون سلاح عقلانیت قرار می‌دهد و در بزنگاه‌ها، با انتخاب‌های نابخردانه، خود و خانواده را به مسیری بی‌بازگشت می‌کشاند. این فیلم در زائر درام اجتماعی، توانسته است کارکردی مופظه‌گونه در لایه‌های پنهان خود داشته باشد و به مخاطب آگاهی بخشد. شروعی نادرست، پدری که از پذیرش مسئولیت اشتباهات گذشته‌اش طفره می‌رود و نمی‌خواهد برای جبران آنها اقدام کند. در کنار او، مادری و همسری که با درگیری‌ها و تکه‌پیرانی‌هایش، پدر را در مقابل چشمان فرزندان‌شان به چالش می‌کشد و این فرزندان را مجبور به جبران کم‌کاری والدین می‌کند. در این میان، فشارهای مالی و بحران‌هایی که یکی پس از دیگری بر این خانواده وارد می‌شود، به بروز یک بیماری روانی پنهان منجر می‌شود که ریشه در گذشته دارد و رهنمایت مارا در بهت و حیرت عمیقی فرومی‌برد. این فیلم زنگ خطری است که به ما یادآوری می‌کند چگونه یک خانواده به‌سادگی می‌تواند از مسیر خود خارج شده و تمام تلاش‌هایش را بی‌ثمر سازد. این روایت، داستان زندگی بسیاری از افرادی است که امروز در کنار هم زندگی می‌کنند. امید است با دیدن این فیلم، بتوانیم به راحتی و با کمی تأمل، تمام روابط خانوادگی که ممکن است تهدیدی باشند را به فرصتی برای زندگی مشترک و همبستگی تبدیل کنیم.

گزارش تصویری

